

# GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIA ŞI ADMINISTRATIA  
— PIAŢA LIBERTĂŢII BRAŞOV. —  
TELEFON 226  
Abonament anual 860 lei.  
Pentru străinătate 800 lei.  
Anunţuri, reclame, după tarif.

Fondată la 1838 de George Bariţiu

Apare de trei ori pe săptămână

„Bilanţul guvernării naţional-ţărăniştice e cunoscut — scrie „Viitorul”. — Nimic n-a fost cruşat”.

Şi nici nu va fi, ce nu merită cruşare!

## Ancora şi farul situaţiei actuale

Ţara noastră se află de sigur într'un mare impas. Dacă guvernul a fost nevoit să recurgă chiar şi la o măsură atât de extremă şi desolantă, ca d. p. curba de sacrificiu a reducerii salariilor funcţionarilor, aceasta a făcut-o, de bună seamă, cu inimă grea, pentru salvarea ţării din greul impas economic şi financiar.

Dar cu toţii ştim, că actuala criză economică, este o criză mondială, care privită sub prisma personală, ia în ochii noştri proporţii uriaşe, dar văzută sub aspectul ei general, bazat pe principiile de evoluţie ale economiei politice, este un simplu episod, cum am arătat aceasta în raportul nostru din acest număr, asupra conferinţei recente, ținută în Braşov, de celebrul economist german prof. univ. Werner Sombart.

Perspectivile pe cari ni le-a expus luminos acest savant, nu sunt de loc îmbucurătoare, dimpotrivă, ele sunt foarte înfricoşătoare, cu privire la viitorul aspect al vieţii economice în raport cu omul şi cu năzuinţele sale de mai bine.

Împrumutul încheiat recent de guvernul nostru nu este decât un paliativ, un mijloc de refacere a ţării, care, să recunoaştem, ne impune mari jertfe, dar care îşi va ajunge scopul numai dacă vom şti să respectăm, să avem pururi în vedere, două

condiţiuni, doi factori esenţiali ai victoriei, ai ieşirii la liman!

O ancoră şi un far! Ancora este munca noastră, farul este cinstea noastră, în marea luptă pentru atingerea acelui scop după care însetăm cu toţii, adică scoaterea din înpotmolirea universală a carului statului şi astfel refacerea bunăstării noastre personale a fiecăruia.

*Muncă şi cinste, iată devize, care trebuie să-şi aile econ în toate părţile sociale ale ţării noastre. Aforă cu necinstitii, mai întâi din rândurile noastre ale partidului nostru. Noi nu vom sacrifica nici ţara, nici bunăstarea, nici prestigiul ei, de dragul unui impostor sau aventurier politic cu veleităţi şi năzuinţe meschine de îmbogăţire! Partidul nostru nu-şi va căica crezul şi principiile!*

Profesorul dela universitatea din Berlin dl. W. Sombart spune, că Europa va putea ieşi din impas, dacă va pune în luptă energiile spirituale şi sufleteşti! Dacă vom urma preceptele religiei. Dacă ne vom transforma cugetul şi fapta după poruncile Mântuitorului! Iată ce trebuie să facem! *Ceice nu înţeleg a ceasta plece pe calea peritilor proprii, dar să nu târască şi ţara după ei!*

*Deci muncă şi cinste prin religie!*

I. Al. Bran-Lemeny.

## Infierarea campaniei împotriva împrumutului

Cazul fostului guvernator al Băncii Naţionale.  
Cuvântarea d-lui prim-ministru G. G. Mironescu.

D-le preşedinte, d-lor deputaţi, s'a dezvoltat aici o chestiune, care în fond nu este aşa de complicată, sub o culoare foarte variată, după diversii oratori şi amestecată cu chestiuni laterale, care nu au nimic afaceri de dănsa.

Voi căuta dar, mai întâi să eliminiez din desbateri toate chestiunile străine şi să examinăm pe urmă împreună, numai simplul obiect al întrebării, care mi-a fost pus.

Din interese băneşti şi politice s'a încercat sabotarea împrumutului.

Întâi, zadarnic se încearcă să fie silit a discuta acum, în public, condiţiunile unui împrumut, care nu este încheiat. Mi se spune — şi regret că şeful unui nou partid a făcut această inadvertenţă — mi se spune pe de o parte că nu se cunosc condiţiunile împrumutului, iar pe de altă parte că aceste condiţiuni sunt aşa de oneroase, că nu trebuie acceptate.

Eu nu pot să discut acum asemenea lucruri. Când negocierile se vor termina — noi împrumutul nu-l facem fără au-

torizaţia Parlamentului — d voastră aveţi să daţi ratificarea şi atunci fiecare are să poată contesta din lămuririle care se vor aduce de colegul meu şi din astele cari vi se vor înfăţişa, dacă împrumutul este sau nu oneros şi dacă a fost sau nu negociat în condiţiuni avantajoase pentru ţară.

Eu sper că are să se dovedească ceea ce am afirmat aici într'o precedentă cuvântare, că în jurul acestui împrumut, fiind un antagonism între o serie de interese cari nu sunt ale ţării, s'au făcut tot felul de născociri şi s'au pus la cale atâtea intrigări încât mă mir că mai putem păstra calmul necesar pentru a discuta despre împrumut.

Am avut ocazia să vă arăt într'o chestiune specială, aşa zisa chestiune a canalului Bega, cum această afacere era prezentată ca un aranjament neînchipuit de dezastroos, în care statul arunca unor acţionari nesăţioşi 360 milioane de lei. În realitate, toată afacerea se reduce la lucrul următor: noi am zis că dacă se va constata din iratate că avem o obligaţie de plată, ceea ce noi contestăm,

am putea să fim geraşi pentru suma de 10 milioane opt sute mii lei.

Cum aşa stau lucrurile cu toate celelalte aşa zise chestiuni conexe, cari s'au ridicat.

Am spus că atmosfera aceasta a fost creiată de două categorii de persoane. Unele, cari n'au avut decât interesul bănesc, s'au temut unii că alţii au să ia comisiunile pe cari sperau să le ia ei şi din cauza acestor nemulţumiri au făcut să circule tot felul de invenţiuni, telegramme s'au trimis dela Paris încoace cu indicaţiuni tendenţioase, etc.

Alţii, au lucrat din motive politice, închipuindu-şi că, făcând să eşueze negocierile împrumutului, au să facă să se retragă guvernul şi prin urmare, era locul de pescuit în apă turbure. Toţi pescuitorii aceştia de ambele categorii, căutau deci să încerce împrumutul.

Negocierile pentru împrumut au avut durată normală.

Din ferece pentru ţara aceasta, nici unii, nici alţii n'au ajuns la rezultat. Este adevărat şi nu vreau contesta aceasta negocierile au fost lungi. Dar dacă noi comparăm aceste negocieri lungi cu negocierile cari au avut loc altădată, găsim că ele corespund duratei normale în condiţiunile de după război.

Când s'au făcut negocierile la 1922, ele au ținut vreo cinci, şase luni, iar în 1927, şifii foarte bine, guvernul lui Vintilă Brătianu a negociat trei sau patru luni de zile.

Voci depe băncile majorităţii: Aproape un an.

D-l G. G. Mironescu, preşedintele consiliului de miniştri şi ministru de externe şi ad-interim la Ministerul Finanţelor: Poate mai mult. În orice caz, a convocat şi o sesiune extraordinară a parlamentului, anume ca să voteze condiţiunile împrumutului. Or, împrumutul nu s'a putut vota, fiindcă nu era încheiat şi a trebuit să plece liberarii dela putere, iar noi să moştenim negocierile cari eu continuat încă vreo două luni.

Nu este dar aşa de exact a pretinde că acum şi numai acum, printr'o excepţiune care este în defavoarea noastră, s'au prelungit mult tratativele acestea. Chiar în momentul de faţă sunt trei sau mai multe state cari tratează împrumuturi, unele din luna Decembrie şi nu au făcut aproape nici un pas decisiv, deşi au trecut trei luni de zile. Aşa sunt împrejurările; piaţa este greoaie; este o situaţie excepţională. Cum era altădată, înainte de război? Fiecare stat avea un bancher al său, care avea un fel de plenipotenţă să se ocupe de afacerile financiare ale statului respectiv. Când statul avea nevoie de împrumut, se adresa scelui bancher şi el, fără să fie nevoie de multe discuţiuni, îl încheia în câteva zile. Situaţiunea nu mai este acum aşa.

Vă spuneam rândul trecut că la noi este atmosfera mai nervoasă din cauza discuţiilor

## Revoluţia nepuţincoşilor

Din cazul plecării din fruntea Băncii Naţionale a domnului Burilleanu, partidul poporului, şi ziarul „Indreptarea”, au făcut o temă de revoluţie.

Lăsând la o parte faptul că, oamenii cumini, n'au văzut decât o rezolvire foarte proprie, în procedul guvernului, lumea cea multă, n'a găsit în aprecierile organului averescan, decât un motiv de râs.

Vrasăzică, „la nelegiuirea celor de sus, se răspunde cu perul celor de jos”. Să zicem că nelegiuirile de sus, sunt reprezentate de guvernul dela putere, sabotat în primă linie de atitudinea fostului guvernator al Băncii Naţionale, şi care guvern, a luat atitudinea cunoscută. Dar oare, nu este vizată şi o altă persoană care necontenit atenţă la bunul mers al treburilor, a trebuit să intervină? Dacă şi se poate răspunde afirmativ, gestul averescanilor, este o îndrăzneală cinică, şi o rătăcire de minte flagrantă.

Şi-i asigurăm că, la burzuluşia lor, le răspunde dragostea, şi admiraţia şi devotamentul unui popor întreg, faţă de cel vizat.

Dar mai rămâne de apreciat partea doua din afirmaţia ziarului „Indreptarea”, citată mai sus, şi care a stăruit înaritatea tuturor. Vă închipuiţi masele celor de jos, porăite ca din semin, înarmate cu pari, ca să răsbune plecarea d-lui Burilleanu, ba, poate, să-l repună

în postul pierdut, şi căruia n'a ştit la un moment greu pentru economia ţării noastre, când se trata ultimul împrumut, să i dea toată prestaţia de care are nevoie.

Calculul de politică mărunţă, au silit pe fostul guvernator al Băncii Naţionale, să aibă atitudinea ştiută, şi căreia i-s'a răspuns, cum i-s'a răspuns. Cele desvăluite de preşedintele consiliului d-l Mironescu la Cameră, şi de d-l Madgearu ministrul de agricultură, la Senat, au deajuns, să lămurească lucrurile. Dar ca din aceste împrejurări, să fi permişi a ameninţa cu perul celor de jos, este o înconştiinţă, căci ar merita să fie calificată de crimă contra ţării, dacă n'am fi conviaşi de inutilitatea gestului, justificată de nepuţinţa materială a ameninţării.

De unde porneşte această îndrăzneală însă? Noi ştim că averescanismul a mai putut pălpăi doar în 1926, când, graţie urei ce l. I. C. Brătianu purta naţional-ţărăniştilor, li-s'a dat împrejurarea să-şi tragă zilele cu greu într'o guvernare de un an şi câteva luni. Altfel?

Altfel în conştiinţa tuturor, partidul poporului, de mult nu mai contează în cadrul posibilităţilor de viitor au unui guvern de partid.

Deci, să fim lăsaşi în pace cu aceste fose de oameni desperaşi. E mai bine şi de ţară, şi de cele ce ameninţă.

din presă. Eu unul mă bucur, poate unii din d voastră nu sunt de aceeaşi părere, dar eu sunt de părere că trebuie să ne bucurăm că presa discută cu apringere chestiile mari dela ordinea zilei.

Se poate susţine că aceasta influenţează rău educaţia maseilor, cari, neavând un îndreptar, sunt expuse a-şi deforma judecata prin informaţiile contradictorii sau false asupra lucrurilor şi asupra oamenilor. Aceasta poate părea primejdios mai ales pentru popoarele tinere, sau care se găsesc în epoca de închegare. De aceea vor fi unii dintre dv. partizani ai cenzurii sau ai stărei de oşediu.

Eu nu sunt de părerea aceasta. Eu cred că poporul acesta trece să trăiască în libertate. el trebuie să se deprindă să trăiască în libertate, pentru că libertatea este bunul suprem al popoarelor.

Libertatea este un bun, aşa de însemnat pentru un popor, încât nu mă simt în stare să-i sacrific, pentru serioase avantaje pecuniare. Dar, dacă trebuie să ținem la libertate, ca la orice lucru bun nu trebuie să pierdem din vedere că ea are şi unele desavantaje şi că graţie libertăţii avem această atmosferă de controverse, de violenţe, de veşii necontrolate sau tendenţioase, care poate să fie

dăunătoare. Dar, aşa trebuie să fie viaţa! Un organism care nu se mişcă, care nu ajungează, vegează, acela care dă mai multe semne de viaţă, progresează.

Campania împotriva împrumutului nu a produs efect.

Prin urmare să nu fim supăraşi de faptul că presa noastră şi în jurul presei acele vecuri unde totdeauna se pun la cale lucrurile, au discutat atât de mult în jurul împrumutului. De un lucru trebuie să ne plângem, de care m'am plâns şi rândul trecut, anume că această discuţiune nu a fost totdeauna nici obiectivă, nici serioasă, că s'au inventat tot felul de lucruri de cătră cele două grupuri de care vorbeam adineauri şi s'au prezentat sub aspecte false o serie de chestiuni, ceea ce a făcut rău ţării, nu guvernului. Noi nu am vrut să împiedicăm aceasta prin mijloace violente, ci am lăsat ca ţara singură să reacţioneze, dându-şi seama că a fost hrănită, timp de două, trei luni de zile de o parte din presă cu veşti false. S'a încercat să se producă aici o deprimare, care a putut uneori să descurajeze populaţia. Dar românul este din firea lui foarte răbdător şi răbătător şi nu pătrunde lesne în sufletul lui desnaşdejdea sau descurajarea.

Vă să zică tratativele lungi sunt şi la alţii. Singurii element

care este în plus la noi este că discuținea este mai vie, mai violentă și din nenorocire, înfemeiată adeseori pe svonuri tendențioase, alimentate de omenii intereseși, ca să creeze o atmosferă defavorabilă.

Imprumutul este necesar.

Guvernul a crezut și crede că imprumutul este necesar. Nu știu care ar fi situaținea, dacă noi n-am avea mijloace să creem Creditul Agricol, atât de necesar țărănilor noștri să organizăm banca menită a regula datoritiile agricole, să avem la dispoziție un fond mai mare de rulment necesar pentru a face față cheltuielilor statului.

Căci acestea sunt principalele scopuri ale imprumutului.

Noi am spus, dealtminteri — și cu această voi termina ceea ce am de spus asupra imprumutului — că nimeni dintre noi n-a crezut și n-a afirmat că imprumutul acesta rezolvă criza. Este zadarnic să se răstălmăcească cuvintele pe care le-am pronunțat.

Am spus că acest imprumut este o măsură pregătitoare menită să ne permită, ca să putem aștepta, să ne înfrimăm prin alte mijloace, care vor fi puse la îndemâna statului prin valorificarea de bogășii în virtutea unui plan general economic, pe care avem să-l perfecționăm în curând.

Problema deci se pune dacă este sau nu necesar acest imprumut și eu înțeleg să fie discuținea asupra principiului.

Ucele persoane pot să spună că imprumutul nu este necesar. Eu respect orice opinie sinceră.

Dar alta este a susține că imprumutul nu este necesar și a arăta motivele și alta a răstălmăci lucrurile și a spune, că acest imprumut este dezastroas, atunci când nici nu-l cunoaștem condiționile, sau a inventa tot felul de mașinațiuni pentru a împiedeca realizarea unei operațiuni folositoare statului. (Aplauze pe băncile majorității).

Nu ne vom ocupa mai mult acum de imprumut. Ne vom ocupa atunci când li vom cunoaște condiționile.

Parlamentul și țara vor avea să ne judece și dacă noi am făcut rău, ne va dezvua, iar aceia care astăzi prevestesc rezultatul rău, vor fi în situaținea

să se felicite de prevederea lor. Noi credem însă că se va întâmpla contrariul.

— Va urma. —

**Convocare.**

Omor. membrii și grupul religios Brașov, prin această sunt convocați la slujba în sobor, ce se va ținea în biserica St. Nicolae din Prund Duminecă în 15 Martie a. c. ora 3 d. a.

Cu această ocaziune se va celebra serviciul Vecerniei, iar predica ocazională o va ținea pâr. profesor Candid Muslea.

Omor. public binecredincios este invitat cu toată dragostea creștinească a lua parte la această sl. slujbă.

Brașov, 12 Martie 1931.

Ioan Brosu, Dr. P. Debu, par. președ. secretar.

**CONVOCARE**

Omor. domni membrii ai Asociației pentru sprîștinirea învățăcelor, sodalilor și meseriașilor români „Avram Iancu” din Brașov, sunt invitați a lua parte la adunarea generală ordinară, ce se va ținea Duminecă, în 22 Martie 1931 la orele 3 p. m. în localul său din Strada Târgului Inului No. 34, deasupra megeziului de biănărie C. Pestres, cu următoarea

Ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și numirea a trei verificatori pentru procesul verbal,
2. Raportul general al Comitetului pe anul expirat.
3. Raportul casierului pe anul expirat.
4. Raportul censorilor.
5. Votarea bugetului pe anul în curs.
6. Complectarea membrilor din comitei.
7. Inscrierea de membrii noi.
8. Diversa.

În caz că din cauza numărului de membrii întruniți nu s-ar putea ținea, adunarea generală se ținează pentru a doua oară Duminecă, 29 Martie a. c. în acelaș loc și oră și cu acelaș ordine de zi.

Brașov 14 Martie 1931.

Pentru Comitei:

Dumitru N. Căpătină, președinte.

Ioan Ghîghiniță, secretar.

**Colțul literaturii și criticeii literare.**

Colette.

Scrittoarea franceză Colette se află în mijlocul nostru, pentru a respira puțin din aerul parfumat cu miroș de balță și stuf ce se trezește din amorțire, pentru a se răsfăța în firavele unde de soare timid de primăvară timpurie aici în răsăritul înaintat al Europei.

Îi pregătisem primirea cu un covor verde, sub forma unui trup de feișcană îmbrăcată de sus până jos în mantie de smaragd, cu mărșoare din buchete de ghiocel, deaba ieșit din pământul încă prea îmbibat cu apă, cu lanțul împletit din violete vioarele și auri brebenei, dar creatorul pe care noi îl numim Dumnezeu, i-a așternut covorul alb ca petalele de crin, format din fulgi mari, ce seamănă cu solzișorii arginții de păstrav din râurile cristaline de munte, în tocmă ca și opera sa de fecundă scriitoare, care nu este sub influența nici unui scriitor căci stilul ei e sprinten, creator și clar.

Primește dragostea pe care și-o arată poporul român, în zilele când soarele deabia îndrăznește să te privească, ascunzându-se încă după norii puriștori de nea,

Iar la plecare te rugăm să iei o parte din iubirea curată ce ți-am arătat, spre a o împărtăși și poporului francez.

„Ramurile”.

Știm cu toții cine este d-l C. Șabân Făgețel, cine a fost „Ramurile” și cine a fost „Institutul Ramuri” toate acestea legate strâns de cetatea banilor olteni, Craiova.

„Rampa” prin pana d-lui Ion Sânghiorghiu ne descrie tragedia „Ramurilor”. E trist, că revista din țara dintre Olt, Dunăre și Carpați, să dispară, să dispară „Institutul Ramurilor” care a împrișmat pentru poporul român pe hârtie velină și lefțină tot pe atât de veline răduri scrise cu chibzuire de talente azi recunoscute.

Oare să nu se mai găsească nimeni în țara noastră, care să le înțeleagă, să le sprîjene față

de creditoarea societate „Creditul Industrial”. Nu îmi vine a crede că ar fi posibil ca cineva, unul doi, sau mai mulți să nu tresară la sîrîgîtul de muribund al „Ramurilor”, căci în cazul când nimeni nu ar lua partea „Ramurilor” e vai de țara noastră.

Dar sperăm că se va găsi măcar unul care să facă pornirea, căci trebuie să se găsească, trebuie să se găsească, trebuie să-l scoatem, căci în caz contrar ne vor judeca rău urmași iar contemporanii streial, ne vor compătimi.

„Rampa”.

Vechiul ziar de specialitate „Rampa”, are și o rubrică intitulată „Mișcarea Literară”. Această rubrică a avut mai mulți conducători, pe A. P. Samson, Octav Șulușiu, iar acum în urmă apare redactată de doi scriitori tineri din generația nouă, d-nii Eugen J. Baleanu și Alexandru Sahia.

Mi se pare că este pentru prima oară când în ziaristica română apare o rubrică literară redactată de doi scriitori și ca să fim drepti, această rubrică a început să devină foarte intere-

sentă și bine informată. Urăm spor la muncă noilor conducători.

Revista „X. Y.”.

Se z'ce că ar fi apărut și o revistă cu numele acesta, care pare mai în'ălu a fi o revistă de avant-gardă literară.

Interesant că nu toți colaboratorii ei, consimt la programul expus de adevărații conducători, iar colaborarea se explică pe faptul că n'au știut cu „cine au de a face”.

D-l Octav Șulușiu s'a și grăbit să precizeze acestea printr-o scrisoare adresată d-lui Camil Baltazar, redactorul „Vemei Literare” iar d-l Eugen Jecelleanu specifică în „Rampa”:

„Faptul că printre colaboratorii acestei reviste e vorba de X. Y.) s'au văzut și numele câtorva scriitori din generația tânără — se datorește unei rușinoase duceri în eroare de către conducătorii sus numitei reviste”.

Fiiți cu băgare de seamă scriitorii din generația nouă, căci vor mai apare sau au apărut și alte publicațiuni ca: „Fynak”, „Pegas”, „Cristalul”, „Familetul”, „Luminița” și „Zenit”.

Aceasta pentru a nu vă face părtași la măgării literare de care nu aveți cunoștință.

Victor Milorizan.

**CINEMA „ASTRA” (APOLLO)**

Dela 14 Martie

Film Sonor

**Escadrila morții**

Film senzațional de aviație în lupte originale aeriene.

IN ROLUL PRINCIPAL:

**RICHARD BARTHELMESS**

Afară de aceasta:

Jurnal Paramont 1 act

**G I G L I**

FOILETONUL „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

**Asasinarea țarului Alexandru II al Rusiei**

In 14 Martie se împlinesc 50 de ani de'a moartea lui. de Prof. A. A. Kizevetter.

Cu prilejul împlinirii de 50 de ani dela asasinarea țarului Alexandru II al Rusiei, care a jucat un rol proeminent în istoria Europei Orientale, Agenția Central European Press s'a adresat cunoscutului mare istoric rus prof. A. A. Kizevetter, care trăiește în Praga, cu rugămintea, ca să lumineze acest eveniment istoric.

Dela 1879 până în 1881 Rusia a trăit într-o mare agitație din pricina numeroaselor atențate împotriva țarului Alexandru II, săvârșite de revoluționari teroriști. În 14 Martie 1881 teroriștii și-au ajuns în cele din urmă scopul urmărit; Alexandru al doilea fu rănit mortal prin aruncarea de bombe și după câteva ore muri.

Această campanie teroristă a început izbucnirea unei sciziuni violente în sânul partidului revoluționar ce a fost înființat înainte de 1870. Revoluționarii din acel timp n'au acordat importanță luptei pentru schimbarea formei politice. În schimbarea absolutismului prin sis-

temul constituțional n'au văzut nimic prosper pentru popor, închipindu-și că formele constituționale de guvernământ pot da numai claselor dominante perspective de a-și extinde privilegiile și bogășia lor pe contul păturilor sociale de jos. Deaceia nici n'au participat în lupta politică împotriva absolutismului și s'au ocupat numai cu propagarea ideei revoluției sociale printre țărani, al cărei scop era exproprierea pământului. Pe această bază s'au dezvoltat directivele partidului revoluționar, a cărui deviză a fost: „Pământ și libertate”. Pe la sfârșitul anilor 70 al secolului trecut s'au manifestat în sânul acestui partid puternice curente adverse. Adepții devizei „Pământ și libertate” s'au înmulțit tot mai mult însă în acelaș timp a crescut considerabil în partid numărul acelor cari au declarat că fără răstur-

narea absolutismului nu se va putea face nici un pas pe calea revoluției sociale.

În anul 1879 acele teroriște se înmulțesc. Kravoinski a asasinat pe Comandantul general al jondarmeriei Mezenjev, prin o lovitură de pumnal. În 2 Aprilie 1879, Soloviev a tras un gloate asupra lui Alendru II, pe stradă, fără însă a-l nimeri.

În 1879 numărul adepților teroarei a crescut înrât în partidul revoluționar, încât șefii partidului au considerat ca necesar ca să rezolve conflictul dintre membrii la un congres conspirativ. Acest congres a avut loc în 1870 la Voronej. Acolo partidul „Pământ și libertate” s'a împărțit în două în mod definitiv. Numai o mică minoritate în frunte cu Plecanov a stăruit în vechiul program și a înființat gruparea „Ciorii Peredel”, care a vroit să împărtească pământ la țărani. Majoritatea zdrobitoare și-a ales ca scop răsturnarea despotismului cu ajutorul teroarei clandestine îndreptate împotriva a însăși persoane țarului.

Uaui din frunteșii cei mai de seamă ai acestui curent fu Jeliabov. Înfișșirea lui plăcută și arta sa de a câștiga adepți, au făcut ca acest curent să triumfe în partid.

Jeliabov și adepții săi au înființat un nou partid sub numele de „Libertatea Poporului”.

Organizarea de acte teroriste a fost recunoscută ca problema cea mai apropiată a partidului. Membrii noului partid au fost obsedați de ideea că asasinarea țarului va avea imediat ca urmare o revoluție politică în întreaga țară împotriva absolutismului. Realitatea a erătat însă în curând nețemeinicia acestei convingeri.

Partidul „Libertatea Poporului” și-a ales un comitei special, care a fost însărcinat cu organizarea atentatelor împotriva lui Alexandru II. Atentatele a început încă în toamna anului 1879 și au continuat fără întrerupere, producând un efect atât de profund, încât atât în cercurile guvernamentale, cât și în opinia publică s'a format convingerea că revoluționarii prezintă o organizație puternică, dispunând de mijloace formidabile. În realitate însă nu s'au prezentat astfel; îndrăzneala neobișnuită și complexitatea actelor teroriste organizate pe atunci s'au explicat atât prin curajul excepțional al revoluționarilor, prin hotărârea lor fanatică de a-și sacrifica viața pentru scopul ce și l-au impus, și de altă parte prin absoțiuță nepregătire a polișiei de pe atunci în lupta împotriva comploturilor politice.

Tot în 1879 Comiteiul executiv al partidului „Libertatea Poporului” a pregătit un atentat

împotriva treaului imperial. În așteptarea sosirii treaului dela Crimeia la Petrograd, teroriștii au subminat lângă Odesa linia ferată. Numai forța mai multor întâmplări a făcut ca țarul să se întoarcă nevătămat la Petrograd. După un timp oarecare fu arestat un revoluționar, la care s'a găsit un plan al palatului de iarnă, pe care sala de mâncare a țarului a fost însemnată cu o cruce. Polișia n'a acordat o mare atenție acestei descoperiri. Între timp însă revoluționarul Chalturina a reușit să intre în palat ca fochist. Jeliabov i-a furnizat dinamită. Timp de 4 luni Chalturina a transportat dinamită în castilăși mici, în palatul de iarnă.

În 18 Februarie întreaga familie imperială avea să participe pe la un dejun dat în onoarea unui prinț bulgar. În ora când avea să aibă loc dejunul s'a produs o puternică explozie în palat. Explosia a fost prematură. Trenul cu oaspeții a întârziat și dejunul fu amânat. Se poate înțelege ce impresie puteratică a produs asupra tuturor această manifestare a îndrăzneții neobișnuite a teroriștilor. S'a hotărât atunci a se aduce în guvern, personalități cu puteri dictatoriale.

Alexandru II a numit în fruntea guvernului pe generalul Loris-Melikov. Puțin timp după aceasta fu arestat revoluționar

Str. Porții 50

# "FIBRA"

a înfrânt criza!

Pentru satisfacerea celor ce n'au putut încă pătrunde în magazin, se mențin prețurile de reclamă pentru irevocabil

## Ultimele 3 zile:

Sâmbătă 14 Martie

Luni . . . . 16 "

Marti . . . 17 "

**Pentru prevenirea aglomerației Onor publice rugat să frecventeze magazinul mai cu seamă în orele de dimineață, când va fi servit cu toată promptitudinea.**

**Nu confundați produsele noastre!**

Judecătoria ocolului Zărnești  
secția cf.

Nr. 1429-1930 cf.

### Extract din publicațiune de licitație.

In cererea de executare făcută de următorul Teodor Ghiescu contra următorului Nicoae Ceepă.

Judecătoria.

A ordonat licitațiunea execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Zărnești circumscrisia judecătorei ocolului Zărnești, cuprinse în cf. a comunei Zărnești Nr. ul protocolului cf. 2927, Nr. top 9 + 4510 și 9439 pentru încasarea creanței de 5067 lei, capital și accesoriilor.

Licitațiunea se va ține în ziua de 3 Aprilie 1931 ora 11

în localul oficial al cf. din Zărnești.

Imobilele ce vor fi licitate nu vor fi vândute pe un preț mai mic de cât prețul de strigare, care este valoarea arătată redusă cu 25 proc.

Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10 proc. din prețul de strigare drept garanție, în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul

fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiași delegat chitanța constitând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX, 1881; § 21 legea XL, 1908)

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru mobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să întregescă imediat garanția —

fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit (§ 25 XLI 1908).

Dată în Zărnești la 12 luna Ianuarie anul 1931.

Jude Preș.

(ss) M. St. Alexandrescu.

Dir. cf.

(ss) C. Ioanovici.

Pentru conformitate:

Indescifrabil.

Goldenberg, care a făcut destăinuri asupra mai multor teroriști. Toți fură arestați. S'a părut că comitetul revoluționar fu nimic. Atentatele au încetat. Loris-Melikov a considerat misiunea sa ca împlinită. Intre timp însă teroriștii cari au rămas liberi, și-au început activitatea cu o energie și mai mare. În toamna anului 1880 toți s'au adunat la Petrograd. Conducătorul lor principal fu arestat și în locul lui veni Jellakov. Aproape în întreg Petrogradul s'au format cuiburi de conspiratori. Într-o tipografie secretă au fost tipărite proclamații, care fură imprăștiate în întreaga capitală. Chimistul Kibalci a fabricat cartușe explozibile. Programul călătorilor țarului fu studiat de revoluționari în toate amănunțimile. În strada Mala Sadova pe care trecea de obicei țarul Alexandru II s'a săpat un canal sub pământ, care fu subminat. Poliția n'a observat nimic. Canalul a pornit dintr-o prăvălie, care a fost închiriată de teroriști cu pretextul că vor să vândă brânzeturi. În aceeași prăvălie poliția a făcut odată perchezitii, deoarece a avut multe bănueli. La perchezitii nu s'a găsit însă nimic. În 12 Martie complotiștii au suferit o mare neplăcere. Jellakov fu arestat.

Teroriștii au pierdut o mare forță. Atunci o prietenă apropiată celui arestat, Sofia Perovska, care a fost devotată cauzei revoluționare, a manifestat o voință de fier. A hotărât să conducă singură atentatul contra țarului. Efectuarea atentatului a fost hotărâtă în mod irevocabil pentru a doua zi după arestarea lui Jellakov.

S'a aflat că țarul va trece în 14 Martie, dimineața pe strada Sadova, pentru o revistă militară ce a avut loc în cazarma Michailov. În noaptea de 13 spre 14 Martie complotiștii au pus o mână în strada Sadova, pregătind și 4 bombe. În dimineața zilei de 14 Martie, Perovska a împărțit câte o bombă lui Rysakov, Grihevejki, Emelianov și Timofei Michailov. Toți s'au postat la anumite locuri pe strada Sadova.

Loris Melikov a fost neliniștit. A presimțit ceva. A căutat să determine pe țar ca să amâne trecerea în revistă a trupelor. Însă Alexandru II, care s'a dăstins prin bravura lui, n'a luat în seamă avertismentul. În spectarea trupelor n'a fost amânată, dar călătoria obișnuită fu schimbată. N'a trecut prin strada Sadova și a ajuns fericit la cazarma Michailov; după trecerea în revistă s'a hotărât să

merge dealungul canalului Ecaterina spre a vizita pe Marea Ducesă Katerina Michalovna. Dar Perovska, care n'a pierdut nimic din vedere, a mutat pe atentatori din strada Sadova pe cheful canalului Ecaterina.

Trăsura lui Alexandru II a trecut pe la ora 2 pe cheful canalului, Rysakov a aruncat asupra trăsurii o bombă. S'a produs o detunătură groaznică. Câteva persoane au rămas moarte pe loc. Trăsura țarului n'a fost însă atinsă. Țarul s'a scoborât și s'a apropiat de Rysakov care fu prins imediat de trecători și i-a pus câteva în trebări. De departe a stat însă un om necunoscut. Acesta fu Grinevelky. Alexandru II a pornit din motive necunoscute direct spre el, iar Grinevejki i-a aruncat bomba sub picioare. Alexandru s'a prăbușit într'un lac de sânge. Picioarele i-a fost complex stărâmate. A fost pus în trăsură. Repede la Palat, vreau să mor acolo, a șoptit el. La ora 3 și jum. Alexandru II și a dat suflul în Palatul de iarnă.

Speranțele teroriștilor că prin asasinarea țarului se va produce o revoluție populară împotriva despotismului, sau înșelat complet. Teroriștii nu s'au gândit la împrejurarea că în cel

20 de ani, cari au trecut dela eliberarea mușicilor, a trăit încă viu în memoria poporului că Alexandru II a adus eliberarea țărănilor. Reforma dela 1861 n'a satisfăcut bine înțeles toate nevoile țărănești, dar țărăni și-au emintit însă bine de grozăviile robiei de cari au scăpat după reforma din 1861. Masele largi țărănești au tălmăcit evenimentul dela 14 Martie cu totul altfel decât au așteptat revoluționarii. Țărăni au ajuns la convingerea că Alexandru II a fost omorât de boeri spre a se răzbuna pentru eliberarea mușicilor.

Deaceia asasinarea țarului a contibuit numai la o mai departe creștere a reacției politice. Este adevărat că în a doua jumătate a anilor de domnie ai lui Alexandru II oficiurile guvernamentale au început un curs care era în conflict cu reformele liberale depe la 1860 și tocmai aceasta a dus la dezvoltarea d spoziției opoziționiste și revoluționare. Dar atunci n'a fost deloc exclusă posibilitatea că se va trece din nou la căi liberale. Tocmai în ziua catastrofel, Alexandru II a semnat un ord.n. prin care s'a aprobat reforma politică așa cum a fost propusă de Loris Melikov. Acest proiect a fost mult timp nu

mit „Constituția” și s'a afirmat că încă în 1881 Rusia ar fi obținut un sistem constituțional dacă nu s'ar fi produs atentatul asupra țarului Alexandru II. Această părere la fost greșită. Proiectul lui Loris-Melikov n'a îngăduit despotismul. El a urmărit numai a se invita delegați aleși de Zemstve și orășe pentru concentrarea prealabilă a câtorva proiecte de legi, delegați cari să fie admiși în Consiliul de Stat. Această reformă a fost departe de a purta fi numită Constituție, dar a prezentat totuși primul pas important, în direcția satisfacerii revendicărilor societății.

După 14 Martie 1881 această reformă fu scoasă din program. Guvernul rus a pășit tot mai mult pe căi „antireformiste”. În anii următori curentul reacționar n'a slăbit. Din contră a mers în crescendo în deceniile următoare, ceace a dus în cele din urmă la consecințe din cele mai tragice pentru Rusia. Prof. A. Kizevetter.

**Abonamente la ziar se pot face pe timp mai îndelungat sau lunar**

# INFORMAȚIUNI

**Suveranul în Basarabia.** La asigurarea liniei ferate Re- vaca și Căinari din Basarabia, care a fost amânată pentru ziua de 27 Martie, va lua parte și M. Sa Regele.

Cu acest prilej Suveranul va vizita întreaga provincie de peste Prut spre a se convinge personal despre situația de acolo.

Aici, ca și în restul țării unde urmează să se facă regelele vizite, M. Sa se anunță că va fi însoțit de d-l G. G. Mironescu, președintele consiliului de miniștri.

**D-l Mironescu în audiență la Rege.** D-l G. G. Mironescu, președintele Consiliului s-a prezentat joi după amiază într-o nouă audiență Suveranului, punându-l în curent cu ultimele amănunte asupra împrumutului.

**Intrevederea Mironescu-Puauz.** D-l Gabriel Puauz, ministru Franței în București, a avut ieri dimineață o întrevedere cu d-l G. G. Mironescu, cărui a făcut o importantă comunicare în legătură cu chestiunea împrumutului.

**Audiența d-lui Cesianu la Suveran.** D-nul Dinu Cesianu, ministrul nostru dela Paris a fost primit ieri la amiază de Suveran, cu care ocazie a făcut un amănunțit raport asupra modului cum au decurs tratativele împrumutului.

D-nul Cesianu va rămâne în țară până la 22 Martie.

**Sesiunea Sinodului.** Sub președinția patriarhului dr. Miron Cristea se va deschide luni 16 Martie sesiunea de primăvară a Sinodului.

Între altele Sinodul se va ocupa de chestiunea învățământului teologic universitar în legătură cu noua reformă a învățământului superior.

**Valabilitatea actualelor permise de circulație pe căile ferate pentru ziaristi** a fost prelungită până la 1 Aprilie a. c.

**Generalul Domășneanu proclamă cetățean de onoare al orașului Timișoara.** D-nul Dr. Coriolan Balta, primul orașului Timișoara, l-a înmănat d-lui general Domășneanu diploma de cetățean de onoare al orașului Timișoara, în urma meritelor câștigate prin sârguință, priceperea și înțelegerea sa dovedită cu prisosință ca primar al municipiului Timișoara. D-l general Domășneanu, pătruns de emoție a mulțumit în câteva cuvinte simple pentru cinstea ce i se face.

**Impertul de grâu românesc în Grecia rămâne liber.** D-l Langa Râșcanu, ministrul României, a făcut ieri o vizită la Ministerul de Interne și s'a interesat asupra noului regim de amestec al făinilor, în fabricația pâinii. D-l Langa Râșcanu a voit să știe în special dacă noul regim ar avea ca urmare o diminuare a exportului de grâu românesc în Grecia.

Ministrul Interne a răspuns că importul de grâu românesc în Grecia rămâne absolut liber.

**O imensă deplasare de teren în Franța.** Alunecarea imensei coline Chastelard în apropiere de Chambery, continuă. Spectacolul este înspăimântător. Masa de teren pusă în mișcare are o înălțime de 40 hectare și un volum de șapte milioane metri cubi de pământ. Toată această masă, cu toate construcțiile aflate pe ea, înalță

acum cu o viteză de 150 metri pe oră.

Scoborârea se face vertical, amenințând numeroase localități. Satele Berges și Michaud au fost complet distruse. Deasemenea au fost acoperite mai multe case izolate.

Locuitorii satelor și-au părăsit vetrele, luând cu ei numai obiectele de preț și parte din via.

Toată valea răsună de bubuiturile subterane provocate de această deplasare de teren.

**Mari inundații în Covurlui.** Autoritățile locale au fost înștiințate că în urma topirii zăpezilor, comuna Pechea și câteva câtune din jur, au fost inundate de apele râșoarelor din apropiere care au trecut peste mări. Locuitorii, în primejdie de a fi înecați au părăsit locuințele, refugiindu-se cu ajutorul bărcilor și căruțelor în comunele din împrejurimi.

Primejdia de inundație este tot mai mare și nu este exclus ca și alte comune să creadă pradă apelor revărsate.

## Viata economică a viitorului

Conferința profesorului Dr. Werner-Sombart.

Celebrul profesor de economie politică dela universitatea din Berlin d-l dr. Werner Sombart, a sînat joi seara în sala sălii liceale a liceului Honterus, o extrem de interesantă conferință cu subiectul de mai sus.

Iată un scurt rezumat al expunerilor cunoscutului savant:

Incepe prin declarația că va vorbi despre ceea ce există și ce va fi, în nu despre ceea ce ar trebui să fie. Criza actuală nu este decât o mică episodă în evoluția câtorva decenii. Trecutul îl cunoaștem, viitorul îl putem cunoaște, fie ca profesori, fie printr-o analiză și cugetare științifică. Densul nu are aptitudinile de profet; stabilește, științific, linia mare ale evoluției în viitor; dar nu pentru un an, doi, sau cinci, ci pentru 50 de ani și mai bine.

Europa occidentală se poate compara cu un oraș mare cu 450 milioane de locuitori, restul lumii era până la războiul mondial peșajul acestui oraș. Orașul era centrul industriei, iar peșajul piața materialului brut. Dela război începe peșajul, adică țările agricole încep să se industrializeze, iar țările occidentale sunt nevoite să-și caute materialul brut la ele acasă, sau să se asocieze într-o uniune economică.

Care va fi sistemul economic al viitorului? Capitalist, sau comunist, al industriei mici, sau al marelui industriei. Nici unul, nici altul. El va purta pecetea tuturor. Le vom avea pe toate ca și în trecut. Sistemul economic bolșevic nu este viabil; dacă operația „planului de 5 ani” rusesc va reuși, se va putea spune: operația a reușit, pacientul a murit.

Viata economică a viitorului se caracterizează prin 3 factori: 1 spiritul economic, 2 ordinea economică și 3 tehnica economică.

Spiritul economic indică principiul raționalizării, adică al rentabilității maxime.

Ordinea economică va fi tot mai puțin liberă; ea va fi pendentă și legată prin carteli, arbitraj, legi societate etc.

Tehnica va juca un rol tot mai mare, ea fiind bazată pe cunoașterea legilor naturii. Invențiile, d. p. au devenit azi o profesune. Mijloacele raționalizării sunt: despiritizarea, obiectizarea și anorganizarea eco-

## Camera de Agricultură Brașov.

Comunicat oficial.

Spre luare la cunoștință vânzătorilor de semințe de trifoi și lucernă.

Se pune în vedere vânzătorilor de semințe de trifoi și lucernă că nu se pot pune în vânzare aceste semințe decât în saci plumbuiți și cu certificat dela stațiune agronomică.

Oricine va pune în vânzare semințe negarantate de o stațiune agronomică vor fi considerați ca infractori și vor fi pedepsiți cu toată severitatea aplicându-li se sancțiuni cuprinse în Regulamentul și Legea pentru comerțul cu semințe de plante de nutreț, publicată în „Monitorul Oficial” No. 89 din 22 Aprilie 1929.

Brașov 13 Martie 1931.

Președinte:

ss. Ion Podea.

Director: ss. Ing. Agronom:

I. Bărbier.

## Concertul Conservatorului „Astra”.

Al V-lea concert al Conservatorului de muzică „Astra” din Brașov va avea loc Duminică, în 15 l. c. ora 11<sup>1/2</sup> în aula liceului „Honterus”, cu următorul program:

1. Mozart, sonată în mi-bemol major pentru vioară și piano (d-nii Weinberger și Schlandt).

2. Grieg, cvartet de coarde în sol minor (d-nii Bobescu, Weinberger, Blemel și Moldik).

Intrarea liberă.

## Cronica locală.

Administrația mesei studenților „V. Onițiu” pentru ajutorarea cu masă și medicamente, a elevilor buni dar lipsiți dela liceul „A. Șaguna” din loc, mulțumește și pe această cale pentru frumosul dar de 6500 lei, primit din partea: Luciei, Sextil, Eugenia și Dora Pușcariu, Lia Manolescu născ. Pușcariu și văduva Zoe Damian, în amintirea iubitei lor decedate și Catinca Pușcariu cu menirea de a forma un fond special: Maria Pușcariu.

La acest fond se vor trece și sumele din urmă, donat în amintirea fericii decedate, de 1000 lei.

**Aviz.** D-nii membrii ai Corpului contabililor autorizați și experți contabili secția Brașov, sunt rugați a lua parte la conferința ce o va ține d-l Gr. Trancu-Ieși, fost ministru, în ziua de 15 Martie a. c. (Duminică) ora 4 p. m., în sala festivă a liceului „A. Șaguna”, cu subiectul: Organizarea muncii în raport cu criza economică.

D-l Trancu-Ieși fiind un susținător al organizației noastre, d-nii membrii sunt rugați a lua parte în număr cât mai mare. — Comitetul.

Nu e de vină servitorul dacă ghetele dv. nu sunt bine întreținute. Spuneți totuși să se ceară numai „VAS” și veți fi mulțumit. 1-1

### PENTRU COPII

Un Costum „Leicester” I  
Depozitul fabricii:  
Strada Porții 61  
323 4-0

Doctor

TEODOR ION GHEORGHIU

Medic dentist

Consultații, tratamente  
15-18

Str. Regele Carol 30

(Post Porții 88)

163 1-0

## Pentru public!

Primit spre publicare următoarele:

Domnule Director,

Cunoscând amabilitatea cu care înțelegeți să dați ospitalitate în ziarul dv. oricărei cauze leale, vă rugăm să aduceți, pe această cale, Onor. publicului Brașovean, cele mai călduroase mulțumiri pentru moșul în care, ne-a încurajat cu prilejul inaugurării marelui nostru megezin dela Str. Porții No. 50.

Publicul nostru, care este unul din cele mai înțeleptoare din întreaga țară a apreciat eforturile noastre cari grație lui au fost încununate de succes. Promitem ca și în viitor să ne păstrăm grația lui, prin chipul ireproșabil al celeiții mărfurilor noastre ca și prin prejuriile ce în bună parte au reușit să sdrobească criza.

Prinții d-le director asigurarea distinselor noastre considerațiuni. „FIBRA” S. A.

## Chestia cărciumilor la sate.

Ordinul Ministerului de finanțe No. 71030/931, a scos în vigoare de protestare și nemulțumire a posesorilor de brevete de pe la sate și comune în teritoriile anexate. Pe ziua de 29 Martie a. c. la Brașov în sala Corporeștelor Industriale s'a convocat o adunare de protestare a tuturor proprietarilor de brevete.

Ministerul ar trebui să vină cu regulamentul de aplicare a legii băuturilor spirtoase care explică articolii legii, prin ceea ce s'er crușă de o continuă agitare cetățenii cari își văd privilegiile drepturile lor căștigat.

Nu se poate concepe ca articolul 179 din lege, aliniatul 2 să se poată interpreta altfel decât că, numai debitele noi de băuturi să dau în arendă de comună. Ori noui sunt celecări după numărul sufletelor socolite conform articolului 181 din lege, or fi peste numărul actual de brevete vechi.

Nimicirea existenței acelor care cu jertfe și-au câștigat edificii anume amenjate localităților de băuturi, nu cred că s'a urmărit prin noua lege.

Ori lipsirea lor de drepturile căștigate, este egală cu nimicirea materială a lor. Numai printr'o răscumpărare a dreptului lor, s'ar putea lipsi de aceste drepturi.

Pentru liniștirea miilor de cetățeni pacinici, se impune o dispoziție și explicare din partea autorităților în drept.

**De vânzare casa din Str. Spitalului Nr. 6.** Tot acolo prăvălii și locuințe de închiriat. 1-3

**Curs de bucătărie fină pentru Dame după arta franceză.** Cunoscutul bucătar artistic din toată România Hellwig predă cursuri de bucătărie în Brașov pentru dame. Amatoarele pot primi informațiuni și înscrieri la Bodega „Beta” și la Firma Farkas & Comp. 173 1-2

Primăria Municipiului Brașov

No. 5303-1931  
Serv. Intrepr. Com.

### Publicațiune

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua Martie a. c. încep lucrările pentru instalarea unei rețele de avertizoare automate de incendiu pe teritoriul orașului Brașov.

Se pune în vedere proprietarilor de case că sunt obligați a permite instalarea liniei aeriene și a aparatelor automate pe casele lor, aceasta fiind de interes public.

Brașov, la 12 Martie 1931.  
Primar: Secretar general:  
G. Culeanu. Emil Socaciu.  
Șeful Serv. Intrepr. Com.:  
Inginer: Măzgăreanu.

România Corpul Portăreilor Tribunalului Brașov.

No. G. 2309-1930.

### Publicațiune de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziunii Nr. G. 2309-1930 a judecătorei de ocol din Zărnești în favorul reclamantului Banca Creditul suc. Zărnești repr. prin avocatul dr. Z. Aldeslu pentru încasarea creanței de 4500 lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 21 Martie 1931, orele 3 p. m., la fața locului în comuna Săhodol unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 vaci și alte vite și obiecte mobile în valoare de 49600 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Zărnești, la 14 Martie 1931.  
(ss) Sărbu,  
portărel delegat.